lel@torba.com

72

ЛЕЛЬ

ЖУРНАЛ ДЛЯ ДОРОСЛИХ

ЮВІЛЕЙ КОХАНКИ ГІТЛЕРА

Уроки оралу в англійських школах

Рецепти від імпотенції

Календар для коханців

СЕКС без обмежень

Еротичні ігри Давньої Греції

Індекс 74283

ГОРОСКОП НОМЕРА

БЛИЗНЮКИ
21.05–21.06

Ваша стихія — повітря, кредо — прагнути нового.
Планета-покровитель — Меркурій.
Протилежний знак — Стрілець.
Символ — рука, близнюки.
Талісман — маска, змія.
Камінь — агат, граніт, горний кришталь, яшма.
Метал — срібло, золото.
Квіти — маргаритка, жасмин, нарцис, мак.
Щасливі дні — середа, неділя.
Щасливі числа — 3, 5, 12, 18.
Нещасливий день — четвер.
Кольори, які позитивно впливають на вас, — оранжевий, світло-жовтий, сірий.

ЩАСТЯ НОМЕРА

ЧЕРВЕНЬ

КОЗЕРІГ
Вдалі дні — 2, 8, 16, 25.
Невдалі дні — 11, 20.

ВОДОЛІЙ
Вдалі дні — 7, 9, 22, 29.
Невдалі дні — 2, 8.

РИБИ
Вдалі дні — 1, 4, 12, 30.
Невдалі дні — 14, 25.

ОВЕН
Вдалі дні — 3, 7, 16, 28.
Невдалі дні — 11, 15.

ТЕЛЕЦЬ
Вдалі дні — 2, 4, 19, 26.
Невдалі дні — 10, 21.

БЛИЗНЮКИ
Вдалі дні — 3, 5, 16, 24.
Невдалі дні — 4, 19.

РАК
Вдалі дні — 1, 6, 18, 22.
Невдалі дні — 14, 29.

ЛЕВ
Вдалі дні — 2, 5, 17, 28.
Невдалі дні — 11, 15.

ДІВА
Вдалі дні — 3, 9, 17, 27.
Невдалі дні — 10, 15.

ТЕРЕЗИ
Вдалі дні — 2, 6, 9, 22.
Невдалі дні — 16, 18.

СКОРПІОН
Вдалі дні — 7, 8, 19, 24.
Невдалі дні — 1, 5.

СТРІЛЕЦЬ
Вдалі дні — 2, 7, 11, 28.
Невдалі дні — 15, 24.

МЕРИЛІН МОНРО НОМЕРА

Нею стала популярна російська співачка Анжеліка Варум. В одній з швейцарських клінік вона на два розміри збільшила свій бюст, довівши його до класичних стандартів (зазвичай така операція коштує 300-400 доларів плюс два протези 900-1000 доларів за пару). Довершила подібність з американською кінозіркою відповідна перука.

КОХАНЦІ НОМЕРА

В італійському містечку Ланчано поліція заарештувала коханців, які сексувалися в авто, припаркованому неподалік школи. Подію можна було б вважати пересічною, якби не вік порушників суспільної моралі: йому було 85 років, їй — 74. До всього коханець, побачивши стражів порядку, примудрився, зблиснувши голими сідницями, втекти з місця злочину. Обом пенсіонерам присудили по 50 днів ув'язнення умовно.

АНЕКДОТ НОМЕРА

Ранок у ліжку. Дружина: — Васю, вставай, час на роботу йти. За кілька хвилин: — Ні, Васю, ти весь вставай!

ПОПЕРЕДЖЕННЯ НОМЕРА

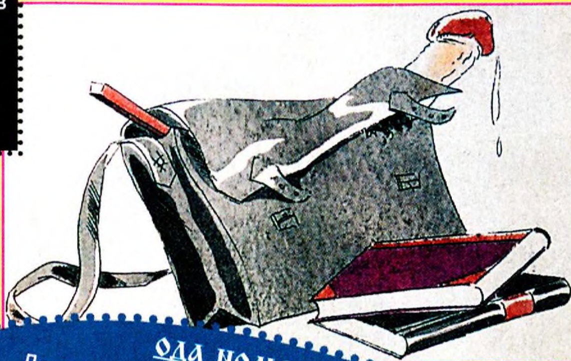
Україна є лідером серед країн колишнього СРСР за кількістю носіїв ВІЛ-інфекції: 1% дорослого населення. Згідно з прогнозами вітчизняного інституту соціальних досліджень, до 2010 року хворих на СНІД у нас буде від 582 тисяч до 1,44 мільйона. Окрім наркоманів та повій до груп-провідників, через які СНІД потрапляє в маси, фахівці називають водіїв-дальнобійників, трудових мігрантів, донорів, ув'язнених, військових строкової служби і окремі категорії працівників сфери розваг.

ЕКСПЕРИМЕНТ НОМЕРА

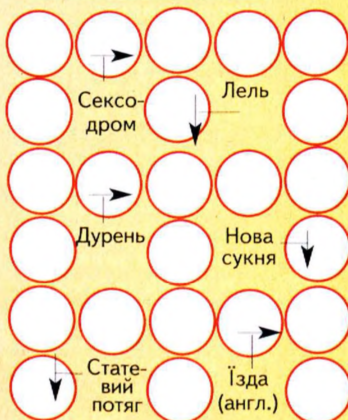
У школах пуританської Британії ввели нову програму сексуального виховання. Залучивши до експерименту 100 тисяч старшокласників, автори нової методики взяли собі за мету переорієнтувати їх із звичайного сексу на оральний. Англійці сподіваються у такий спосіб уникнути небажаної вагітності серед підлітків. Цікаво лише, за допомогою яких посібників викладатиметься новий предмет.

СМЕРТЬ НОМЕРА

Вона сталася у селі Полузир'я Полтавської області: 28-річний Василь зійшовся з 48-річною Валентиною в хаті спільного знайомого, щоб потішити одне одного радощами сексу. Але чи позицію для забав обрали карколомну, чи пристрасть була занадто сильною — коханець навіть незчувся, в яку мить насолоди поламав партнерці шийні хребці. Нещасна померла миттєво.

ЛЕЛЬВОРД НОМЕРА

ОДА НОМЕРА

Данні, молодша сестра австралійської поп-зірки Кайлі Міноуг, випустила диск, на якому, зокрема, є пісня «Гарні вібрації», котра є не чим іншим, як одою... вібратору. Співачка повідомляє, що лише ця іграшка дарує їй справжню насолоду, тому вона не залежується без діла. Далі Данні дає детальні настанови щодо користування вібратором. Невдовзі міс Міноуг-молодша має намір відзняти відеокліп на ризиковану пісню, яка обіцяє стати хітом.

ШПАГАТ НОМЕРА

ФЛІРТ НОМЕРА

За повідомленням австралійської газети «Санді таймс», у колишнього президента США Білла Клінтона, який прославився своєю любов'ю до прекрасної статі, з'явилася нова пасія — 40-річна кінозірка Демі Мур. Актрису, яка витратила нещодавно понад мільйон доларів на пластичні операції, привабила «зріла сексуальність» Клінтона.

ЛЕЛЬ®

2003

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ

№ 3 (72)

Засновник і видавець — фірма «ДЕРКУЛ» (свідоцтво про перереєстрацію: серія КВ, № 6403 від 05.08.2002). Журнал видається з червня 1992 року.

Головний редактор Сергій Чирков.

Редактор відділу фольклору та літературних раритетів Микола Сулима.

Начальник комп'ютерного центру Василь Іщенко.

Макет Володимира Радченка.

На 4 стор. обкладинки — Ванесса Глесон.

Підписано до друку 05.05.2003. Тираж 10000 примірників. Замовлення № 6103. Ціна договірна.

Адреса редакції: 04119, Київ, вул. Дегтярівська, 38—44, «Лель». Телефон/факс: (044) 211-02-68.

Сканування і обробка ілюстрацій, набір, верстка комп'ютерного центру фірми «Деркул». Тел.: (044) 211-02-68.

Друк — ВАТ РВК «Деснянська правда», 14000, Чернігів, проспект Перемоги, 62. Тел.: (04622) 4-45-24.

Журнал друкує фото лише після письмового підтвердження автором своїх прав на публікацію і одержаної ним згоди від моделей. Всі претензії, пов'язані з публікацією знімків, слід адресувати фотографам. Фотографії, вміщені в журналі, не є прямими ілюстраціями до текстів. Відповідальність за зміст і достовірність рекламної інформації несе рекламодавець. При передруку матеріалів посилання на журнал «Лель» обов'язкове.

© «ЛЕЛЬ», 2003.

Індекс 74283.

ТЕСТ

ЧИ МІЦНИЙ ВАШ ШЛЮБ?

1. Компліменти мають говорити лише чоловіки?
А: Не лише. Я часто їх говорю чоловікові.
Б: Здебільшого, так.
В: Природно!

2. Чи спадало вам інколи на думку: і чому я не вийшла заміж за іншого?
А: Ні.
Б: Я таку думку швиденько прогонила.
В: На жаль, так.

3. Ваш коханий повернувся додому не в доброму гуморі...
А: Допомагаю йому прийти до тями: готую щось смачненьке, ванну або вечір кохання.
Б: Пропоную поговорити. Не хоче — роблю свої справи.
В: Вважаю за краще не чіпати його.

4. Вас запросили на вечірку в фірму, де працює чоловік, а ви погано почуваєтеся...
А: Залишусь удома, вмовивши його піти.
Б: Якщо треба, прийму таблетку й піду.
В: Піду! Аби не давати шансу молодим секретаркам.

5. Милі сваряться — лише тішаться?
А: Ми переважно тішимося. А сварки відбуваємо малою кров'ю.
Б: Сваримося, доки хтось один поступиться.
В: Після бурхливої сварки кілька днів не розмовляємо один з одним.

6. Якщо на душі смуток...
А: Він одразу помічає.
Б: Поцікавиться, у чім річ, але задовольниться відповіддю, що все гаразд.
В: Мені треба вибухнути, щоб він звернув увагу на мої проблеми.

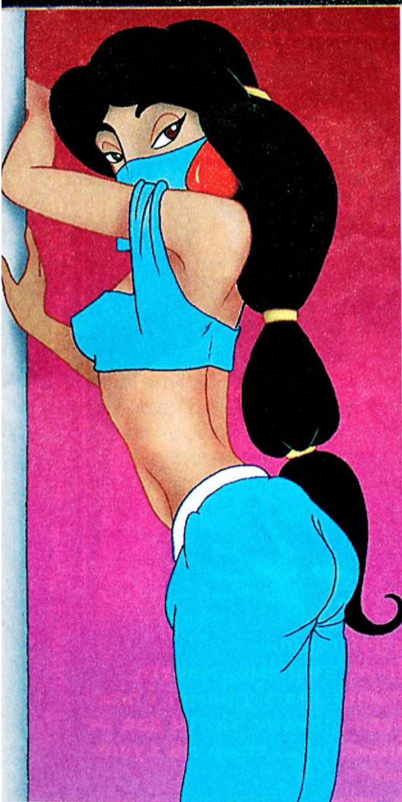
Результати

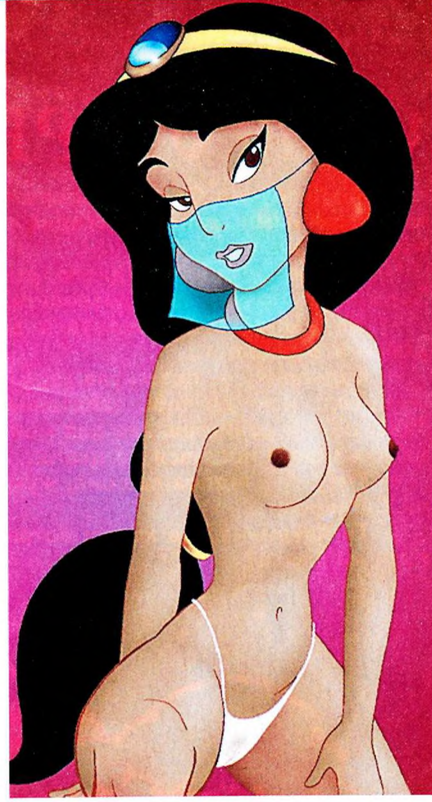
Переважають відповіді А:
ви — щасливі половинки одного цілого. Розуміючи, що у стосунках бувають труднощі, вмієте гідно їх зустріти.

Переважають відповіді Б:
ваше спільне життя нагадує зебру: світлі смуги чергуються з темними. Та, опинившись у чорній смузі, ви прагнете вирватися на білу. Це й утримує вас разом.

Переважають відповіді В:
сімейний човен протікає. Якщо його не залатати, він може потонути. Та оскільки ви й досі не розлучилися, є заради чого, напевне, бути разом?

ІСТОРІЯ ЄВНУХА

З казок «Тисячі й однієї ночі»

О браття, знайте, коли ще я був зовсім малий, работоргівець привіз мене із своєї країни, і було мені тоді лише п'ять років життя. Він продав мене якомусь воїнові, який мав трирічну доньку. І я виховувався разом з нею, і її рідні насміхалися наді мною, коли я грався з дівчинкою, танцював і співав для неї. І мені виповнилося дванадцять років, а вона сягнула десятилітнього віку, та мені не забороняли бути разом з нею.

І одного такого дня я увійшов до неї, а вона сиділа, усамітнившись, і здавалося, щойно вийшла з лазні, яка була в домі, бо пахтіла благовоннями і курінням, а обличчя її нагадувало диск повного місяця чотирнадцятої ночі. Й дівчинка заходилася гратися зі мною, і я грався з нею (а я на цей час майже сягнув зрілості), й вона повалила мене на землю, і я впав на спину, а дівчинка сіла верхи мені на груди і почала до мене пригортатися. І вона торкнулася мене рукою, і в мені здійнявся жар, і я обійняв її, а дівчинка оповила руками мою шию й притислася до мене скільки мала сил. Я й не зчувсь, як проштрикнув її одежу й зруйнував її дівочість. І побачивши це, я втік до одного з моїх товаришів. А до дівчинки прийшла її мати і, зрозумівши, що з нею сталося, втратила свідомість, а потім виявила обачність і приховала від батька подію, і перечекала отак два місяці, і впродовж усього часу вони кликали мене і улещували, доки схопили мене у тім місці, де я переховувався, проте нічого не сказали її батькові з любові до мене. Тим часом мати просватала її за якогось юнака-цирульника, котрий голив батька дівчини, і дала за нею приданого від себе, і обрядила її для чоловіка, а батько так нічого й не знав про справжнє становище речей. А після цього несподівано схопили мене й оскопили, а коли її привели до нареченого, мене зробили її євнухом, і я мав іти попереду неї, куди б вона не прямувала, байдуже, йшла вона до лазні чи у дім свого батька. А те, що з нею сталося, приховали, й у шлюбну ніч над її сорочкою зарізали пташеня голуба, і я жив у неї довго-довго і насолоджувався її красою і чарівністю, цілуючись і обнімаючись, і улігшися з нею, доки померли і вона, й її чоловік, й її мати, й її батько, а потім мене забрали в казну, і я опинився тут і зробився вашим товаришем.

От чому, о браття, в мене відрізано ядра, і от кінець моєї історії.

Переклад з арабської.

СВЯТО ТРЬОХ БОГИНЬ

Генрі розбудив Оксану з першими променями сонця, посадив у машину і рушив.

Місто ще спало. Вихідного дня Зальцбург міг собі таке дозволити.

— Як настрій? — звернувся до дівчини журналіст.

— Бадьорий, — позіхнула та.

— Тоді маю до тебе запитання. Таке, ніби й дрібниця, але для мене це важливо. І постався до цього...

— Умгу... — відповіла вона, жуючи Снікерса.

— Ти впевнена, що хочеш потрапити на Свято?

— А чому я маю сумніватися?

...Машина повернула у ліс. Незабаром ледь помітна дорога звузилася й уперлася в густий чагарник. Далі шляху не було.

Журналіст заглушив двигун, витяг з багажника намета, пару спальників, рюкзак, завдав це все на плечі і повів дівчину до того, знаного лише одному йому, місця, де їх ніхто б не сполохав.

Генрі поставив намет і постелив там спальники.

— Мадмуазель Себринко, час настав, ви готові?

Афродіта. Давня Греція. Скульптура 430-420 р. до н.е.

— Як тут гарно!

— Що ж, почнемо, мабуть.

Журналіст заліз у намет і покликав туди дівчину. Потім дав їй щось брунатне, схоже на сушений гриб.

— На, жуй.

— А це ще що за глюкоген?

— Корінь. Корінь хеоської мандрагори. Йому дві з половиною тисячі років.

— Тоді він, напевно, отруйний?

— Не бійся. Цей корінь мені колись допоміг уперше зануритися в Минуле.

— У-у-у, який морщений, на людину схожий. Звідки він у тебе?

— Буддійський чернець дав, той, хто навчив мене реінкарнації. Але попереджаю — це наркотик. Причому дуже міцний.

— Стій, а я не стану наркоманкою?

— З одного разу ні. А на другий — більше взяти ніде. Жуй.

— А ти?

— Мені не треба. Жуй, не бійся. Тільки жуй довго, повільно. І не ковтай — його сік має розчинитися в слині.

Дівчина з недовірою понюхала корінець... ще раз понюхала... не відчула нічого підозрілого, надкусила шматочок і почала поволі його жувати.

— Гмм... Несмачний якийсь...

Сонячні зайчики застрибали швидше.

Оксана лягла на спину. Крізь вхід до намету їй було добре видно, як золоті цятки то розліталися в різні боки... то знову сплітались в хоровод... і стрибали! стрибали! стрибали!.. Ліс зазвучав серенадою зеленого вітру — а десь там угорі соловей все витьохкував і витьохкував.

Еротична сцена. Давня Греція, 430-420 р. до н.е.

Олександр Стражний

Уривок з роману

ХРАМ АФРОДІТИ

У ЦЕЙ ШОСТИЙ, останній ранок Великих Діонісій, на світанку першого дня місяця Гекатомбеона — дня Свята Трьох Богинь — Селена закликала до себе сестру Еос як ніколи рано, і Ніч, піднявши над обрієм покривало зоряного оксамиту і підстьобнувши четвірку чорних своїх коней, відступила. Ледь освітився схід, там Геліос уже одягнувся у свій золотий хітон, запряг вогненну колісницю і вже от-от жбурне першу жменю сонячних бризок на заколисану Гіпносом Землю.

А саме тому Масторові, синові Берта, стояти на сторожі лишилося не більше трьохсот змахів весел трієри, що постала на обрії і взяла курс на Борисфенську затоку. Про корабель, що везе вино з Мілету, маслинову олію з Родосу, гіматії з Афін, парфуми з Дельф, новини з усієї ойкумени і, демони знають що ще, дозорцю належало негайно сповістити про це емпорій[1]. Але воїн не поспішав: дозволив собі ще трохи помилуватися чарівливою грацією корабля. Змахи весел заворожували, полонили... Уже постав чітко ніс судна — голова усміхненого дельфіна. Мастор кинув на море останній погляд і тричі вдарив у гонг.

... Подрімати після безсонної ночі Мастору вдалося недовго — удари литавр, гучні, урочисті, пролунали здалеку і, наростаючи, наблизилися. Вигуки, свист, дифірамби швидко прогнали сон і виманили стратега на центральну площу — Агору Амазонок.

Здавалося, на ній зібралось усе місто: чоловіки в довгастих святкових гіматіях, жінки в яскравих хвилястих платтях, слуги в легеньких хленах і навіть бритоголові раби в куцих хламідах спостерігали за весільним походом. У першій, запряженій четверокінь колісниці сидів Зевс — архонт Борисфену Арістонім. Його ще не захриплий голос можна було почути навіть крізь гуркітливі литаври:

— З добрим щастієм, мерзеннії пігмеї! Ну що, дочекалися на мене? Раб ти чи вільний — для кожного утішний Бога образ! Що може бути приємніше для погляду?

— Геніталії! — пролунало з юрби під реготання агори.

— Евое! Евое! — викликнули, вітаючи Зевеса, городяни.

— Евое! — заплескали в долоньки городянки.

— Нестриманим словам і безвір'я сліпоті приходить злий кінець, — продовжував грімкотіти Зевес. — Від смертних терплячи наругу, одначе мушу визнати, що краще, аніж хтиві гінікеї, ніщо так дійсно не чарує очі. О, славетний бій монади з фалосом! Благословенний будь!

— Благословенний будь у шлюбі, в гамосі! Благословенний будь! Хвала добру і честі! — залементувала екзархиня храму Афродіти Метродора, яка зображала дружину Зевеса Геру.

Вимощеним битою керамікою шляхом колісниця Зевеса проїхала повз Мастора. За нею простували інші Боги: зі шлюбним смолоскипом охоронниця домашнього вогнища Гестія, з яблуком в одній руці і голубом в іншій — світлокоса Афродіта, поруч — її чоловік, кульгавий Гефест. За Гефестом йшли юний Гіменей з лірою, козлоногий Пан зі сірінгою, Гермес у крилатих сандаліях, у вінку з золотого колосся і червоних маків Богиня родючості Деметра. Нестямно кидав у юрбу стріли з курячого пір'я пустун Ерот, Аполлон бринькав на кіфарі, йому підспівувала, доречі, не в такт, пухкенька Гармонія гетера на прізвисько Сарабанда.

Однак Філоміни в низці «богів» не було. Афродіту зображала молоденька дружина ойкіста[2] Поліксена Міка.

А от і колісниця з героями дійства — нареченим, гладким гендлярем з Мілета Іданом та його обраницею — жаданою, хітливою, знаною чи не кожним міським жонолюбом гетерою Археполою на прізвисько Гузиця. За що їй дали таке прізвисько? Може, за надмірно пишні груди? Евое, евое... Так, чудова була подружка. Чи знав про її минуле наречений? Як не знати... Але чи то його уштрикнула стріла Ерота, чи, що більш ймовірно, багатий посаг зупинив на гетері вибір торгівця... А, власне, у чім річ? Майже усі дівчата, навіть амазонки, заради посагу деякий час служать Афродіті, «у любові на цім поприщі стають вправні, досвідчені, ніжні, тим більше жадані чоловікові».

Мастор роззирнувся на всі боки: майдан заповнили обличчя знайомі й незнайомі, безбороді і зморшкуваті, чорновусі, губаті, тонкошиї, квадратні і трикутні, горбоносі, загострені, округлі... Чоловічі обличчя були радісні й привітні, а жіночі!.. Жіночі! О, Боги! Їхні личка, як би тишком-нишком, сяяли! Сяяли фальшивою сором'язливістю, а насправді, і це ні для кого секретом не було — чеканням на нічне божевілля. Які ж вони були прекрасні, ці личка! На жаль, тільки раз на рік, в останній день Великих Діонісій, на Святі Трьох Богинь жінкам дозволено брати участь у «соромітностях». Хоча... зараз, наприкінці шестидесятих олімпіад, усе це вже не вважалося таким соромітним, як раніше.

Тим часом свято тривало — місто нагадувало пташиний базар. Від цієї години вільними були всі, навіть раби, навіть ув'язнених на Свято Трьох Богинь випускали на волю. Та що там в'язні — навіть жінки до світанку вважалися вільними...

Доки сонце не зійшло надто високо, за неписаним звичаєм острова чоловіки заходилися «водити козла» — гуляти по агорі навколишніми вуличкам. І, зустрівши когонебудь зі знайомих (а знали на острові всі усіх), вони відразу підходили до найближчого виноторгівця...

ГЕЛІОС СЯГНУВ ЗЕНІТУ. Від спекотного, що огорнув всіх і вся, його подиху Мастор із друзями — Ксенофонтом і Севієм — вирішили рятуватися в прибережних хвилях Понту на чоловічому пляжі — Посейдонії. Жіночий пляж, Афродітій, менший за розміром, був по той бік острова, на лимані, там, де в Понт впадає Гіпаніс, але сьогоднішній день — особливий, і жінкам не лише дозволялося заголити своє тіло на Посейдонії серед чоловіків, але й неухильно це рекомендувалося. І еллінкам, і варваркам не треба було пояснювати, що таке «неухильно рекомендувалося» — виявлена в цей день на своєму жіночому пляжі «сирена» підлягала б ганебному остракізму як відступниця від святого ритуалу. Ритуалу, що, утім, відбудеться лише після заходу сонця — ритуалу пожертви Трьом Богиням — землі, родючості й полювання — Кібелі, Деметрі, Артеміді.

Друзі зійшли до берега.

Від того, що вони там побачили, можна знепритомніти — довкола були оголені жінки! Білотілі гіперборейки, бронзові скіф'янки, смаглянки-кіммерійки, округлі, наче амфори і гнучкі, неначе рибки еллінки, сарматки, таврійки, музам подібні, чи, немов

[1] *Емпорій — поселення (грецьк).*
[2] *Ойкіст — засновник поселення (грецьк.)*

ДЛЯ ТИХ, У КОГО МАЛЕНЬКІ

ВІДПОВІДАЛЬНЕ ДОРУЧЕННЯ

— Мамо, у нашому дитсадку тепер є живий куточок!
— І хто в ньому мешкає?
— Ворона, черепащка, півник... Кожному виділили по звіринці.
— І хто дістався тобі?
— Ворона.
— А що ти маєш з нею робити?
— Тримати, коли її півник топче.

СПОГАД

У школі я навчався погано, і мою маму чи не щодня викликали до директора. Потім я почав учитися краще, і мамі з директором довелося шукати інше місце.

ОГОЛОШЕННЯ

Хлопчиш-Кібальчиш пропонує інтимні послуги. Можу день простояти і ніч протриматися.

Малюнок Мартіна Ван Мейла, 1907.

КУТОЧОК МІЛЬЙОНЕРА

ІНТИМНА ПЕРУКА

Минулого року ви возили коханку до Парижа, замовляли їй лазерну депіляцію. Й потім упродовж кількох місяців шаленіли від її гладенького лобка й незахищених сороміцьких губ, які радо розкривалися назустріч. Та з часом ефект новизни притупився. Прагнеться нових вражень і відчуттів.
Не слід впадати у ностальгію. На втіху тим, хто назавжди позбавився волосся, в Європі прийшла мода на інтимні перуки. На прозорій латексній основі художники-перукарі виготовлять з натурального волосся для вашої коханої найвишуканіший візерунок. Штучна зачіска може бути будь-якого кольору й оздоблена бісером, стразами, позолоченими нитками чи дорогоцінним камінням. Перука кріпиться до тіла за допомогою спеціального геля, який легко змивається водою. Серійна перука коштує до 400 євро, за ексклюзивним замовленням — удвічі дорожче.

трієри розгонисті, амазонки і німфи, харити, мойри, нереїди, неприступно звабні, з прихованими за легкими лляними масками чи густим виноградним жомом личками і саме тому ще більш жадані; поодинці, по двоє, по троє — вони походжали вздовж берега, полежували на пісочку, хлюпалися у хвильках, підставляючи свої тіла під бриз безтурботного моря — навкруги, скрізь, усюди, куди не кинь оком — були оголені жінки!

О, демони! Що за кара! Ритуал свята — наказ архонта, ритований на свинцевій пластині і виставлений для загального огляду, категорично забороняв у цей день чоловікам до заходу сонця вдаватися до любовних утіх... Як з дружинами або ж з гетерами, так і зі своєю статтю.

Але наказ не забороняв жінкам утішати своїх подружок і, чи то на помсту чоловікам за нерівноправність в інші дні року, чи то відчувши особливий, ні з чим не зрівнянний аромат безкарної безсоромності (обличчя ж невпізнанно приховані під виноградною гущею), то там, то тут кілька жіночих парочок удавалися до лесбійських пестощів, здавалося б, не звертаючи аніякої уваги на десятки палаючих, ошелешених, живцем пожираючих їх упритул і здалеку чоловічих очей; а насправді, ще більше розпалюючись від приголомшених фізій оголених Гераклів і ганебно відстовбурчених на всі боки фалосів. І лише уїдливі кпини зганьблених гедонічним табу городян трохи тамували їхній соромітний запал:

— Агов! Німфо! Твоя подруга, здається, уже висмоктала геть твої груденята! Скажи їй, нехай на ніч залишить мені все інше!

— Друзі! Зверніть увагу на цю Сапфо! Чи не нагадує вона вам Артеміду верхи на козі?

— Слухай, крутобока гідріє! Якщо після заходу сонця ти так само віртуозно зіграєш на моїй флейті, як оце зараз... хе-хе... бринькаєш на мандолі своєї пасії, я дам тобі стільки оболів, скільки... ге-ге-ге... влізе у твою... хехе... сама здогадайся, куди!

І тільки цілющі води Понту Евксинського могли охолодити розпалених хмільним вином і незвичайним видовищем чоловіків від сороміцьких прагнень — Мастор, Ксенофонт і Севій вирішили окунутися. За ними в море потяглися їхні товариші, також, як і вони, гопліти священного загону фаланги Ахілла — Темістос, Нокосфен, Посій.

Друзі занурилися в блакитну млу. Пурхнули навтьоки ставридки; вуж-бичколов, вхопивши одну з них, завихляв до берега, де за ним незграбно кинувся, невідь-де взявшися, п'яний півень, і бідному вужаці довелося випустити рибинку і шаснути в прибережні очерети.

— Там щось діється, — вигукнув Темістос, указуючи на гурт чоловіків, що стояли під берегом у воді і гомерично реготали.

Друзі підійшли ближче.

На невеликому плотику, заклавши за голову руки, лежала молода оголена кіммерійка. Струнке тіло з пружними грудьми було відкрите поглядам чоловіків, що її оточили, однак ту частину її фігури, яка дає натхнення поетам, затуляла спідня підв'язка. Колінами дівчина затисла ніжку кіліка[3] куди виноторговець долив мускат і, помітивши Мастора з друзями, оголосив умови гри:

— Доброго щастя, брати во плоті! Увага! Той з вас гідний еллін, хто звільнить цю німфу від її мізерної ганчірочки, прилине губами до кіліка, вип'є з нього це прекрасне дорійське вино і силою волі утримає свого хітливого пріапа непорушним, безкоштовно насолоджуватиметься вином, споглядáнням милої гінекеї й заслужить повагу товаришів. Але тому невгамоному соромітникові, хто не здатен упокорити свого хтивого пріапа, і той, не підкорившися наказу хазяїна, зрине до хмар, тому доведеться заплатити за вино потрійну ціну! Хто? Хто справжній господар свого списа? Є тут такі? Може ти, Ксенофонте? Чи ти, Посію? Вперед! Сміливіше, воїни, сміливіш! А як себе почуває ваш командир? Га? Чуєш, стратеже?

Нокосфен ляснув Мастора по плечу:

— Сине Берта! Гетери захоплюються стрімкістю твого асолу[4]. А чи зможеш ти його приборкати без сутички?

Мастор почухав потилицю.

— Випити вино з-поміж ніг такої менади, тримаючи кинджал у піхвах, — задача не з легких. Невже по допомогу кликати Гермафродита? Однак-таки, Ноксофику, я ризикну. Уперед!

Під регіт і жарти глядачів стратег підійшов до дівчини, став, занурившись у воду по груди, перед нею на коліна, відкинув зубами спідню підв'язку і припав губами до кіліка. Запаморочливі кучерики трикутника (як ні силкувався Мастор на нього не зиркати) сумірно з тим, як посудина порожніла, а німфа поверталася боком, ставав ближчим... ближчим... виразнішим... і наочнішим. А коли той кілік спорожнів — дівчина пирснула — трошки задерла ніжку — і вхід до її блудного Едему постав перед Мастором з усією його зухвалою красою... Кокетка попестила себе долоньками по стегнах — засміялася і тицьнула воїна колінцем в чоло.

Син Берта підвівся на ноги, і над водою зринув його високий фалос.

Чоловіцтво заіржало й зааплодувало.

— Браво, мій друже, браво! — вигукнув виночерпій. — Тепер ми всі знаємо, що ти — справжній чоловік! Хіба ж така репутація не варта трьох оболів? До речі, май ласку принести мені їх негайно. Хто наступний, здається ти, мій друже?

Ні Темістоса, ні Нокосфена, ні Посія, ні Ксенофонта з Севієм не оминула доля Мастора — їхні фалоси так само не підкорилися своїм хазяям і зрадливо потяглися до заповітного лона. Адже жоден фалос Борисфеніди, жоден фалос Еллади, жоден фалос Ойкумени не є рабом свого пана, а живе власним, вільготним життям, коли слухаючись, а коли й не корячись тому, хто намагається ним повелівати.

Друзі вийшли на сухе.

Подих Геліосу вже не здавався таким спекотним. Мастор обійшов увесь Посейдоній — Філоміни ніде не було. Кілька разів йому навіть зда-

[3] Кілік — келих для вина (грецьк.)

[4] Асол — фалос (грецьк.)

Сатир і Менада. Давня Греція, 480 р. до н.е.

Еротична сцена. Давня Греція, 470 р. до н.е.

лося: он! ну оно ж вона!.. Однак обличчя дівчат були ретельно загримовані, а їхні форми... О, форми! Богиня! Сину Берта, дочекайся ночі!

Раптом загуркотіли литаври. Здійнявши хмари пилюки, з вереском, танцями, виспівуючи осоружні оди і фалічні куплети, до пляжу присунула весільна компанія, яка завершила шлюбний бенкет. «Боги» спустилися з «Олімпу» і змішалися з п'яною і безсоромною юрбою. Ледь ступивши на прибережний пісок, Зевес-Арістонім, Гера-Метродора, Гестія, Афродіта, Гіменей, Гермес, Деметра, Ерот, Гефест, Діоніс, Гармонія, Аполлон, не кажучи вже про братію сатирів та менад, навіть і гадки не мавши затулити чим-небудь свої брунатні од вина і сонця фізії, одразу скинули з себе хламиди і спідні підв'язки.

Але двоє залишалися одягненими — Архепола та її наречений, утім, уже не наречений, а чоловік Ідан.

Овва! До них відразу збігся весь пляж — адже зараз станеться Щось! Оооо! Ого! Зараз почнеться Оживлення Німфеї! Таїна Наснаження Порожнечі! Церемонія позбавлення нареченої гімени (а вже з дівоцтвом, хе-хе, в гетери було все гаразд).

Аристонім здійняв руку:

— Громадяни! — відлунився пляжем його бас, — чи вам не знати, навіщо Боги повелівають смертним одружуватися?

Громадяни недвозначно засвистіли.

— А я вам так скажу, — продовжував архонт, — шлюб — це реєстрація випадкового зв'язку, якого потім поіменують Долею.

Публіка засміялася.

— Молода Гузиця, — гудів Арістонім, — о, пробачте, молода Архепопа, та тьху знову! молода Архепола спіймала за гузно свою Долю — високоповажного Ідана. І відтепер їх гузна будуть належати одне одному.

Публіка реготнула знову.

— Але яка ж користь Археполі з Іданової сраки? Га? Такій жагучій шанувальниці чоловічих фалосів? А, отже, Археполо, не забувай: відтепер фалос твого чоловіка — твоя власність. Він твій і лише твій. І не наснажити йому більш аніякого іншого задка чи передка.

— Га-га-га, — не вгамовувалася юрба.

— Але й розважливому Іданові здорово поталанило! Хто з нас не зажадав би красуню Археполу? — (*«У-у-у-у-у!»*) — Однак відтепер її гузно і все, що там у неї з іншого боку, — все! все буде належати Ідану, лише Ідану і нікому більш! — (*Юрбою проскочили саркастичні хихоньки*). — Ну, хіба що ще Зевсу... — (*Аристонім-Зевс витримав паузу*) — і тому гідному чоловікові, чийого вигляду набуде цей Велелюбний Володар! З добрим щастям!

Мова архонта потонула у свисті і реготі громадян.

Наречений підняв руку:

— Друзі! — почав він, дочекавшися тиші, — я вдячний праматері Кібелі, я вдячний Богиням долі — добросердій Тіхеї і заступниці Немезіді, я вдячний велелюбній Афродіті і сину її, стрільцеві Еротові за те, що вони пов'язали мене з прекрасною Археполою. Вона тепер моя дружина! Так! І квит! О, великий Зевсе! Я хочу, щоб ти чув! Слухай і пам'ятай! І передай всім іншим: того гідного чоловіка, чийого вигляду ти набудеш, прийшовши до ліжка моєї дружини, того мерзотного Зевса я наснажу в сраку так, що йому мало не буде! Так! А потім відірву йому яйця і викину в жертовний ботрос! Усе!

— Ой-йо-о-о-о-йой! Евое! Хайре! — засвистіла юрба і заляскала в долоні.

— Яйцявботрос, яйцявботрос, яйцявботрос! — заверещала якась вже геть тицьнута менада.

Знову загуркотіли литаври: бу-бум-м-м-м! ба! бу-бум-м-м! ба! бу-бум-м-м-м! ба! ба! ба!

— Ор-гі-я! Ор-гі-я! Ор-гі-я! — почала скандувати публіка.

Наречена здійняла до неба руки... на мить завмерла... розстібнула защібку — і її хітон упав на пісок.

Так, поталанило Ідану... — його оголена дружина туманила розум, як ніяка інша. Чи це лише так здавалося? Оголені чужі дружини завжди туманять розум, як ніякі інші...

— Ор-гі-я! Ор-гі-я! Ор-гі-я! — не вгавала юрба.

Така вже традиція: той, хто узяв собі дружину в день Свята Трьох Богинь, мусить перемогти її Недоторканість, Наснажити її Порожнечу на очах у всього міста — урочисто і відверто.

Архепола підійшла до нареченого, повільно зняла з нього гіматій і постелила його на піску.

Ідана довго просити не довелося. Як голодний леопард він наскочив на свою лань, жбурнув її на пісок і стрімко встромив у неї фалос.

— Е-у-е! Е-у-е! Е-у-е! — заскандувала публіка в ритмі рухів, що, зрештою, тривали недовго — надсадний лемент нареченого сповістив про його перемогу над Недоторканістю (о, так!) Археполи і Наснаження її Порожнечі.

Десятки рук підвели молодят з піску, потягли їх до моря і на рахунок ена!-віо!-тріа! жбурнули у воду. У Понт кинувся весь пляж — злякані чайки з пронизливим ячанням чкурнули від юрби, що геть зсунулася, як вони подумали, з глузду.

ГЕЛІОС ЗАВИС над морем, і це означало, що тільки-но він торкнеться обрію, на центральній площі почнеться ого! На Агорі Амазонок почнеться конкурс! Конкурс Афродіти! Ті, хто був тверезіший, завчасно зайняли місця поблизу орхестри, а тим, хто запізнився, довелося шукати вільний подес[5] подалі.

Під гуркіт литавр на сцену вийшло дванадцять німф, дванадцять гетер, одна з яких сьогодні здобуде право називатися Богинею Любові, і, разом з тим, утроє збільшити за свою любов ціну. Усі дівчата були одягнені в однакові, куценькі, складчасті хітони. За умовами конкурсу вони були загримовані так, щоби нікого з них не можна було упізнати — їхні личка були вкриті складним макіяжем з виноградної гущі, брови і вії ретушовані соком чорних маслин, волосся зібрані під блискучими діадемами, що нагадують корону Афродіти. Розрізнити конкурсанток можна було лише за кольором їхніх хітонів і за візерунками барвистих поясів. Дванадцять грацій, дванадцять харит: Трав'янисто-Зелена, Піскова,

[5] *ступня, міра довжини (грецьк.)*

СУП ДЛЯ ШЕРЛОКА ХОЛМСА

Щоб дізнатися, яким супом годувала достопам'ятна місіс Хадсон великого нишпорку та його друга доктора Ватсона, не обов'язково їхати до Лондона, де у ресторанчику при музеї на Бейкер-стріт подають усі улюблені страви Шерлока Холмса. Фірмовим томатним супом місіс Хадсон можна поласувати й удома. Він смачний і його нескладно приготувати.

На чотири порції знадобиться
♥ 1 літр томатного соку,
♥ 1 склянка води,
♥ 200 г твердого сиру «Чеддер»,
♥ 1 чайна ложка солі й 3 — цукру,
♥ перець,
♥ 2 дольки часнику, сушені трави.

Сок розбавити водою й довести до кипіння, але не кип'ятити. Додати сіль, перець, цукор (томатний сік при нагріванні кислішає), видавити часник, засмачити товченими петрушкою і укропом (по дрібці), засипати сир. Перемішати — й можна сідати до столу. Споживати краще з грінками.

ПЕРЕХРЕСТЯ

Хлопець 18 років, незайманий, спортивної статури шукає дівчину до 30 років для набуття сексуального досвіду. 09100, Біла Церква, вул. Чапаєва, 29, М. Мордань.

Молодой парень 21-175-60 для состоятельных женщин, девушек. Не пожалеете! 8(044)440-09-74. Кроме выходных.

Подружня пара 34-168 і 38-182 познайомиться з приємною парою, в якій панує любов і злагода, для дружби. Бажано з центрального або західного регіону. 43026, Луцьк, 26, а/с 81.

Симпатичный обеспеченный парень, в/о без м/ж проблем — изысканный куннилингус эффектной сексуальной даме. Приеду, приглашу. Фото обязательно. 69057, Запорожье-57, а/я 3538.

19-187-70, ищу девушку 19-30 лет без вредных привычек для начала полового пути. Киев, пр. Свободы, 176, кв. 171, 463-26-61.

БЕЗКОШТОВНЕ ОГОЛОШЕННЯ

Не більше 20 слів друкованими літерами

____

Ваша адреса або телефон:

____

Купон вирізати, наклеїти на листівку або покласти у конверт і надіслати на адресу: 04119, а/с 39 **«Перехрестя»**.

Сонячно-Біла, Небесно-Блакитна, Гранатова, Місячна, Пурпурова, Маслинова, Шафранова, Кармінова, Бузкова і Зірково-Чорна стали в одну лінію, привітали публіку змахами рук і повітряними поцілунками. Як Мастор не придивлявся, але з'ясувати, хто з дівчат Філоміна, йому не вдалося — Філоміною тут могла бути кожна. Чи ж її серед них взагалі не було. І лише інтуїція, яка ніколи не зраджувала стратегові, підказувала — Вега на сцені! І неодмінно стане переможницею.

Овації вщухли.

— Громадяни! — продовжив Аполлон, отже — нагадую умови конкурсу. Ви знаєте, що кожний з вас мав принести сюди стільки грошей, скільки не шкода віддати найкращій красуні світу. І цю красуню оберуть сьогодні не боги, не правителі, а ви — ви і ваші оболи!

Публіка загула: «Знаємо! Знаємо! Годі базікати, починай!»

— От нетерплячі гонади! — форкнув Аполлон. — Гаразд, перший конкурс. Як відомо, ясноока Афродіта полонила богів і смертних не лише неземною красою, але й великою мудрістю. Кожній із німф, які тут стоять, було завдання: вигадати притчу, що оспівує розум Афродіти. Ану, уявімо собі: сьогодні, на це свято, Піннонароджена спустилася до нас на острів і почала відповідати на наші запитання. От і послухаємо, як би це собі уявили конкурсантки. Дівчатка! Попутного вам фалоса! Прошу! Піскова німфа, тобі перший слово!

Публіка зааплодувала.... Її оплески почали нагадувати лопотіння вітрил і поступово переросли в гудіння гвинтів — десь над островом пролітав гелікоптер.

«Ейркрафт-ТМ, двомоторний, канадського виробництва, модель 42-а, впроваджений на озброєння НАТО у вересні 1998 року. Служить для огляду ворожих позицій і виявлення лісових пожеж», — сплив у пам'яті стратега абзац з «Довідника літальних апаратів».

Генрі відкрив очі.

У проріз намету над кронами дерев він побачив невеликий зелений гелікоптер.

Ч-чорт... Так недоречно...

Генрі озирнувся — всередині намету все було так, як і до занурення — розхристаний рюкзак, розкидані тут і там речі, термос з кавою... Скільки ж спливло часу? Там, на острові — цілий день, а тут? Дивлячись за сонцем — небагато.

Журналіст глянув на Оксану. Вона лежала на спині. Її напівзаплющені безтямні очі переконливо свідчили, що дівчина перебуває в глибокому трансі. Вона рівно дихала і беззвучно ворушила губами... Що там зараз у Борисфеніді? Конкурс поцілунків? Конкурс на найзвабніший погляд? Найеротичніший танок? А, може бути, конкурс лесбійського кохання? Що Мастор прогавив через цей дурнуватий вертоліт? Адже за кілька тутешніх хвилин там можуть проминути години. Так, дивна штука Час. Тече, як ріка, в одній напрямкові... Пливти проти його руху неможливо — у кращім разі лишишся на місці. Але якщо пірнути, пірнути глибоко, до самісінького дна, і йти цим твердим дном у зворотний бік, йти довго, все йти, йти, йти... допоки вистачить сил, допоки вистачить сміливості, і тоді прийдеш туди, де ти був до себе.

Так говорив учитель.

Генрі знову подивився на Оксану. Її світле, майже дитяче личко випромінювало якісь такі невловимі флюїди, від яких хотілося розправити крила і злетіти, злетіти високо-високо! літати... літати... літати... й ніколи не вертатися на Землю... «І що я в ній знайшов? Дівчинка як дівчинка, мила, симпатична, наївна. Фігурка, звісно, божественна. Але ж не через фігуру я, здається...

Погляд Генрі упав на її ноги — перед зануренням вона була в джинсах, але тепер її джинси лежали поруч і стегна дівчини затуляла лише довга, небесно-блакитного кольору футболка, з під якої визирали чорні трусики. Хіба вона сьогодні була в цій футболці?

Дивно...

Однак, треба було повертатися на острів. Генрі запнув намета, ліг — і провалився в безодню Часу.

ОСТАННІ ПРОМЕНІ ГЕЛІОСА розчинилися у сутінковій глибині ночі. Тепер агору зусибіч густо освітлювали червоно-коралові смолоскипи.

Конкурс красунь сягнув апогею. Міняючи один одного, пройшли тури любовних віршів, еротичних пісень, найпікантнішої історії з інтимного життя острова, найдотепнішої відповіді на двозначні запитання глядачів...

Азарт зростав. Тепер дівчата (поки що одягнуті) демонстрували власне тіло — і важко було визначити, чия еротична пантоміма збурювала пристрасть дужче і піднімала дух вище. І все ж Філоміна відрізнялася від суперниць — щоразу зала несамовито їй аплодувала.

Підійшов передостанній тур — конкурс оголеного тіла!

О, так!

Дванадцять німф, дванадцять харит скинули з себе хітони, пов'язали на таліях поясочки і під скажене ревисько, стогін і тупотіння публіки зійшли в аудиторію. О-о-о-о!..

Личка дівочі лишалися під гримом, але Мастор не сумнівався: німфа з небесно-блакитним поясом — Філоміна. Тепер він її впізнав не лише за голосом, але і за невеликими, чисто-білими, так схожими і так не схожими на всі інші, із двома крихітними рожевими цятками грудьми. Лише... лише ця родима пляма... її, здається, не було... в Оксани... Оксани? До чого тут вона? Оксана там, у наметі... Тут Філоміна... Філоміна Вега...

Дівчата пройшлися бурхливим одеоном[6] і повернулися на сцену.

І, нарешті, фінальний конкурс. Конкурс еротичної близькості! За знаком архонта, інакше б юрба розтрощила тут все і вся, подіум оточила фаланга озброєних гоплітів.

Площа Амазонок стугоніла. Дванадцять сміливців, дванадцять доброхітних юнаків продерлися на сцену, скинули з себе хітони і лягли на них так, щоб глядачам було видко їхні безсоромно задерті фалоси. І, поки не виснажилася клепсидра[7], кожній гетері слід було виснажити якомога більше добровольців.

Загриміли тимпани, і конкурсантки накинулися на свої жертви. Три складові частини жіночої зброї: губи, руки, муні можна було використовувати в будь-якій послідовності, так, як кому заманеться.

І вони знали, що робити!

То один, те інший юнак з вигуком «Кібелі!» відповзав убік, і його місце відразу брав

---

[6] *Одеон — місце для вистав (грецьк.)*

[7] *Клепсидра — водяний годинник (грецьк.)*

ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ

ПАМ'ЯТКИ СВІТОВОЇ ЕРОТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

ЯПОНІЯ. Три миттєвості кохання у трьох древніх сувоях.

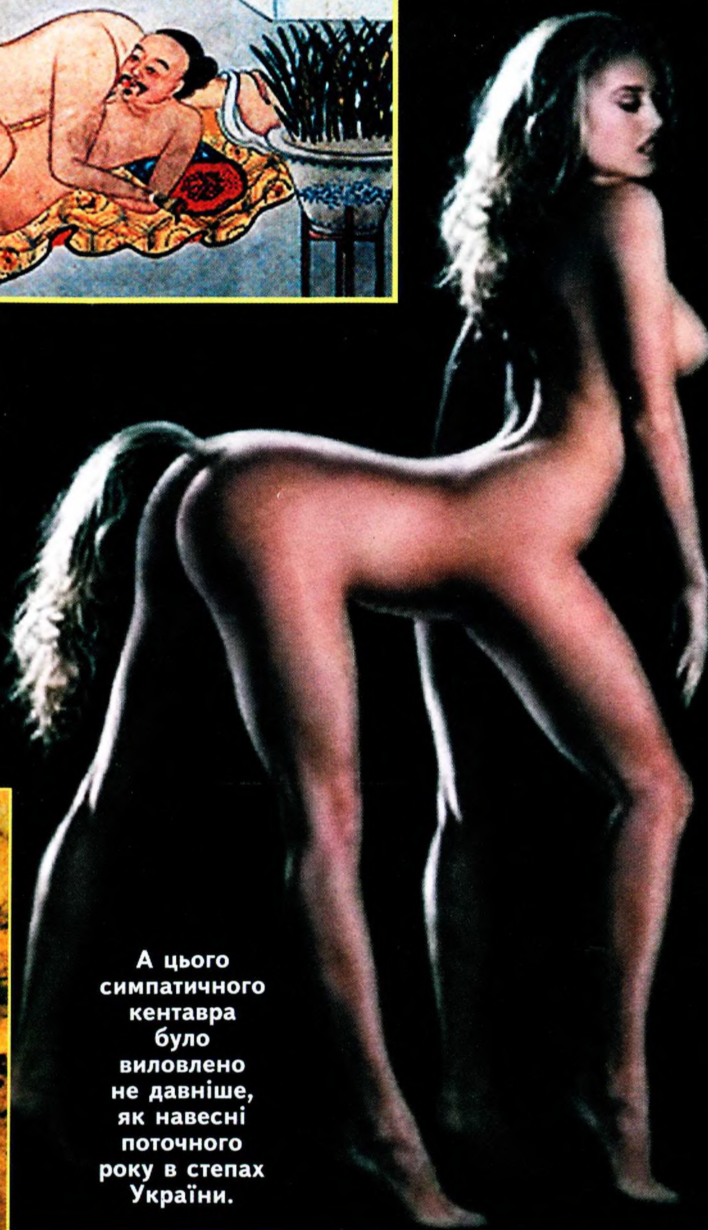
ДАВНІЙ РИМ. Цього разу сатирові не поталанило вполювати німфу.

У ДРЕВНЬОМУ КИТАЇ добре знали, що таке «ворона», або позиція «69».

В ІНДІЇ навіть слони працювали на підвищення загальної сексуальної культури.

А цього симпатичного кентавра було виловлено не давніше, як навесні поточного року в степах України.

МОНГОЛІЯ завжди була на коні.

1001 ВІРШ ДЛЯ ШАХЕРЕЗАДИ

Жоашен дю БЕЛЛЕ
1522-1560

ТИ ТАК СТОМИЛОСЯ...

Ти так стомилося, моє бажання,
Іти слідом за панною меткою.
Чи бачиш ти її переді мною,
Палку й рішучу від жадання?

Оце п'янке й фальшиве сподівання
Мене веде й спиняє, мов дугою,
Прискорює й підносить над собою,
Вмертвляє й оживляє без вагання.

Отак підносячи себе в чуттях,
Не думаю ніколи попервах
Тобі перечити, бажання, строго.

Хоч ти мене й підводиш, далебі,
Якщо скорився я цілком тобі
І за поводиря узяв сліпого.

Олів'є де МАНЬЇ
1529-1560

СОНЕТ ДО МЕМ

Признаюсь, що люблю я весняної днини
Вдихати пах гвоздик, троянд і буркуну.
І віршувати, мем, люблю я після сну,
Кохану славлячи під наспіви пташині.

Улітку ж, зморений від спеки, у долині,
Цілуючи вуста, за грудь її торкну
Й обмежуюся цим. Люблю не свіжину,
А ягоди, плоди та інші лакомини.

А восени, коли дме вітер за вікном,
Я перед утою люблю запить вином
Каштани, смажені на вогнищі, рум'яні.

Лиш взимку, коли геть не тягне за поріг,
Найзаповітніша з усіх моїх утіх —
Обнявшись з любкою, кохатись на дивані.

Франсуа де МАЛЕРБ
1555-1629

ЯК ТІЛЬКИ ВРАНЦІ...

Як тільки вранці я повіки розмикаю,
Відразу ж згадую Нерейну ман...
Та при розщілині злотаву бороду,
Що завжди додає мені снаги без краю.

А прутень мій, що звик до насолод і раю,
На здобич плоть свою видовжує тверду
І, налаштований до герцю на ходу,
Показує, що він розгніваний до краю.

Від ніжності мені вривається терпіння.
За справу честі я тримаю те боріння.
А відмовлятися від нього — значить скін.

Я буду пестити для втіх йому голівку,
Проте не зчуюся за ласками, як він
Хлюпне обурення свого й мойого цівку.

наступний, що продирався крізь шереги гоплітів. То одна, то інша дівчина починала раптом нестямно кричати, й агора вторувала їй пронизливим галасом. Такої музики, такого буяння плоті, такого божевілля пристрасті і вакханалії Еросу острів не зазнавав ніколи. Усе, усе довкола просоталося торжеством безсоромності і пахощами похоті. І це було божественно. Божественно й апофеозно.

Триразово вдарив гонг — час конкурсу минувся. Варта силоміць одтягла від дівчат добровольців, які не встигли фінішувати.

Під овації глядачів конкурсантки накинули на себе хітони і подалися за куліси.

Все. Змагання закінчилося. Але натовп ревів і ревів! Тепер він довгенько не вщухне: на багато місяців усі жителі міста — і чоловіки, й жінки — забезпечені поживою для розмов.

І от настала мить голосування.

Розпорядник конкурсу Аполлон вивів на авансцену Пурпурову німфу, яка голосом і манерами надто вже нагадувала гетеру Дірею (на прізвисько Діаррея), і публіка, свистячи й лементуючи, закидала сцену драхмами, дідрахмами, оболами, бронзовими дельфінчиками. Раби, зібравши гроші, наповнили ними пурпурний — кольору хітона дівчини — канфар.

Потім по черзі бог краси вивів уперед усіх інших німф — Трав'янисто-Зелену, Сонячно-Білу, Гранатову, Місячну, Піскову, Маслинову — і кожній з них публіка виявляла свій захват зливою оболів.

Але коли Аполлон узяв за руку Небесно-Блакитну німфу, зала просто вибухнула! Такої овації не здобула жодна інша конкурсантка! І срібний дощ монет перетворив орхестру в блискуче озеро. Гроші можна було не рахувати — для них, кинутих жриці Спокійного Неба, Філоміні Везі, знадобився не один, а цілих чотири канфара. Було ясно — вона перемогла!

Слово взяв Зевс-Арістонім:

— Високоповажні громадяни! Люб'язні гості! Жінки! Раби! Боги! Кози! Гермафродити! Слухайте! Всі слухайте! Зараз буде оголошено ім'я тієї сирени, що перемогла в нашому конкурсі і відтепер буде прозиватися Богинею острова Борисфен. А потім — що буде потім?

— Х-х-х-е-е-е-а-а-а!!!— видихнула агора.

— Отож! Потім відбудеться те, на що ми з нетерпінням чекали цілий рік! Так?

Площа відлунилася пронизливим свистом.

— Після дванадцятого удару гонга, — провадив Зевс, — усі ми рушимо на мис Афродіти, де під егідою Еросу візьмемо участь у жертвоприношенні Трьом Великим Годувальницям — землевласній Кібелі, родючій Деметрі і мисливиці Артеміді.

Чоловіки! Чи готовий кожен з нас віддати найдорожче — наш духовний зародок, наше зерно, наше сім'я? Пожертвувати ним заради Багатого Врожаю?

— Ей-уйе-хей-ево! — проскандувала різноголоса юрба.

— Дружини! А ну-бо покажіть оте, що ви припасли для тих засранців, які не володіють своїми мізерними пріапами і через нестриманість або за блудним наміром своїм замість того, щоб наснажити Землю, захотять наснажити якусь із вас?!

— Йа-йа-йа-йа-йа-а...! — заверещали жінки і скинули руки догори. І в кожній руці був кинджал.

— Агов, ви, хітливі прутні! Бачите? Усі бачите ці кинджали? Якщо в когось з жінок виникне хоч найменша підозра, що хтось з вас, нікчемних порносів, порушив закон, то це буде ваша остання ніч!

— Знаємо, знаємо... — загули чоловіки.

— І лише тому доблесному елліну, що тричі складе жертву і піде на прю у четвертий раз, дозволено віддати свій заплідний дух жінці. Але раніш її про це слід попередити! Зрозуміло?

— Е-ей-хей! — це вже пролунало значно веселіше.

— А зараз, — гукнув Зевс, — ім'я переможниці! Ім'я тієї, яка гідна називатися Богинею Любові!

Мастор, як і вся зала, підхопився на рівні й витягнув шию.

— Богинею Кохання нашого острова, найчарівнішою, найбажанішою і найдорожчою жрицею Борисфеніди стала...

— Зевс-Арістонім витримав паузу, — стала Німфа Спокійного Неба!

Під овації публіки дівчина в небесно-блакитному хітоні зробила крок вперед і вклонилася аудиторії. Тепер Мастор зміг краще розгледіти її обличчя — навіть загримоване, воно зберігало свої риси, риси Філоміни. І очі! Так! Дівчина затримала на Масторі погляд! Пронизливий, жагучий, божевільний, від якого під хітоном поповзли мурашки...

— І-м'я! І-м'я! І-м'я! — заскандувала публіка, затято аплодуючи і гупаючи ногами об землю.

Зевс підніс руку, і на площі запанувала тиша.

— Ім'я Богині Любові — Вікарія Ольвійська!

— Евое! Евое! Евое! — триразово ревнула юрба, безладно свистячи, іржучи й тупотячи ногами.

Переможниці піднесли гідрію з водою — вона вмила своє лице...

Це була не Філоміна! Дівчина надто схожа, але все ж таки не вона. Очевидно, Веги цього дня на острові не було...

Публіка несамовито загорлала:

— Ор-гі-я! Ор-гі-я! Ор-гі-я!

Гримнули литаври, раби згасили смолоскипи. Тепер майдан освітлювала лише жовтава Селена — велична, ясна.

Пролунав гонг — вдруге, втретє... і кожен його удар супроводили вигуки: «Ена! Віа! Тріа! Кватра!...» і після дванадцятого удару — «Віадека-а-а-а!» — юрба ринула на мис Афродіти, помчала туди, де сьогодні було дозволено все. Чи майже все. Жоден чоловік у цю ніч не міг наказати своїй дружині залишитися вдома — раз на рік, у ніч середини літа, на Святі Трьох Богинь його дружина була вільною, вільною обрати собі іншого чоловіка. Не того, про кого таємно мріяла — під Селеною облич не розрізниш, а того, кого їй пошле Афродіта. Чи могла жінка відмовитися від участі у священному ритуалі? Звісно. Однак, якщо рік потім трапиться неврожайним, то провина за це впала б саме на неї і на таких, як вона відступниць. Боги злостиві і карають тих, хто не приносить їм жертви.

І силуети безіменних тіл зійшлися в захваті Вільного Еросу, рокованого окропити Чоловічим Духом Землю, зробивши її Родючою. Кожен чоловік міг узяти будь-чию дружину, узяти її так, як він того забажає, чи як того забажає вона, однак він не міг віддати їй своє сім'я, інакше — переступиш межу — і смерть від кинджалу. Лише за цієї умови чоловіки погодилися визнати за своїми дружинами право на участь в оргічному святі Врожаю...

Закінчення
в наступному номері.

ПЕНіs-КЛУБ

УСІМ СТОЯТИ!

З віком багато які речі починають кам'яніти, твердішати. Це стосується і дерев, і людських мізків. На жаль, не стосується пеніса: наближаючись до п'ятого десятка, він твердішає не так, як раніше. І рідини вивергає менше. Та це не привід, щоб у відчаї опускати руки і... член. Зниження статевого потягу найчастіше є наслідком не віку, а того, що літні чоловіки перестають підтримувати сексуальну форму. Так, вони не зможуть переносити на ерегованому прутні відро з водою чи вистрелити спермою на відстань метра. Але втрати у твердості й обсягу цілком можна компенсувати досвідом, винахідливістю, набутим сексуальним меню — їх дістане і щоб кохану вдовольнити, і собі злетіти на пік насолоди.

АНЕКДОТ?

У салун заходить ковбой і каже:
— Джентльмени, чи не бажаєте фокус?
— Показуй!
— Склянку віскі безкоштовно.
Випиває віскі, підкидає склянку під стелю, вихоплює револьвера і кричить: «Стояти!» Склянка зависає у повітрі. Потім ковбой свиснув — склянка впала.
Присутні зааплодували, аж з натовпу виходить дід:
— Шинку, в мене не стоїть, допоможи!
Ковбой націлив на старого револьвера й гукнув: «Стояти!» Дід перевірив у ширінці, а потім як вихопить два кольти:
— Хто швишне — застрелю!

АБВГДЕЙКА

Овочеве спагеті здатен приготувати навіть початківець-холостяк. На порцію знадобиться 1 баклажан, часничина, 1 чайна ложка олії, 50 г спагеті, 75 г помідорів, 40 г тертого сиру, сіль. Порізані баклажани підсмажити в олії, додати помідори, часник і тушкувати 10 хвилин. Відваріть спагеті (за відсутності спробуйте вермішель), залийте їх оцим соусом і посипте сиром.

Полиці в льоху, яких терміново закортіло дружині, можна змайструвати дуже швидко: кілька цеглин — дошка — знову кілька цеглин — дошка... Перевага такої конструкції й у тому, що вона легко розбирається і пересувається до іншої стіни.

Ранкове застилання ліжка перетвориться на приємну процедуру, якщо ви придбаєте красиве покривало, яке надаватиме кімнаті радісного вигляду.

Сівши на партнера обличчям до його ніг, жінка має можливість спостерігати за тим, як витанцьовує пеніс, то занурюючись у вагіну, то виринаючи назовні. А нахилившись уперед, можна навіть порозважатися з його яєчками чи пенісом.

Таргани здатні спровокувати рак шлунку — японські вчені виявили у їхніх відходах бактерії, які, потрапивши до людського організму, сприяють виникненню ракових захворювань. Щоб вижити тарганів з власної оселі, позбавте їх води: відремонтуйте всі крани, на ніч насухо витирайте раковини й ванну, а зливи затикайте пробкою; квіти поливайте лише вранці, а відро зі сміттям ретельно закривайте.

Уранці корисно з'їдати три середні моркви-ни, потерті на дрібній тертушці й змішані з коров'ячим сиром (100 г), цукром.

Французький — це особливий різновид поцілунку, коли роти обох партнерів відкриті, що дає змогу язикам проникати по черзі в ротову порожнину коханою людини.

Хліб чорний і білий не слід зберігати разом. Найкраще його тримати у закритому скляному або емальованому посуді. Для тривалого зберігання свіжий хліб нарізають скибками, кладуть у поліетиленовий пакет і вміщують у морозильник.

Такою Гелі пішла з життя.

ЖИТТЯ І СМЕРТЬ

2003 року виповнюється Ангели Марії Раубаль, фюрера

ЮНА КРАСУНЯ

Адольфу Шиклгруберу йшов 21-й рік, коли його зведена сестра (у них був спільний батько) народила доньку, яку назвали на честь матері Ангелою Марією. Майбутній фюрер не надто шанував рідню, проте з сестрою стосунки підтримував і навіть довірив їй перебілити власну п'єсу. Нагадаємо, що Адольф у юнацькі роки мріяв стати письменником або художником. Він часто бував у домі сестри, брав сяку-таку участь у вихованні племінниці.

Невідомо, коли саме дядечко накинув оком на юну Гелі. А та зростала чарівною, життєрадісною. І доволі рішучою — чого вартий хоча б випадок, коли вона єдиною з-поміж однокласників зважилася на зауваження викладачеві: «У вас ширінка розстібнулася!»

ГНІВ ГІТЛЕРА

У вересні 1929 року, щоб частіше бачитися з коханим, Гелі переїхала до матері, яка служила економкою в домі Гітлера. Врешті-решт спільні виїзди на природу зробили свою справу. Гелі й Моріс вирішили побратися. Та коли Гітлер дізнався про це, він страшенно розгнівався і на правах старшого родича заборонив закоханим зустрічатися. З Ан-

ЛЮБОВ ГІТЛЕРА

Ангелу тішила увага з боку видатної особи, якою став на той час Адольф Гітлер. А він не на жарт закохався у племінницю. Біографи фюрера стверджують, що ця вродлива брюнетка була єдиною жінкою, яку він справді любив.

Зберігся запис у щоденнику майбутнього міністра пропаганди Геббельса: «Розмова з Кауфманом. Він розповідає божевільні речі про шефа! Він і його племінниця Гелі. І Моріс. Трагедія жінки. Чи варто впадати у такий відчай? Чому всі маємо так страждати через жінку? Я твердо вірю в Гітлера. І я все розумію».

Гелі почала скрізь супро-

МАЛЮНКИ ГІТЛЕРА

Гітлер любив, щоб його коханки були в його присутності без одягу. Він волів сам роздягати їх тремтячими пальцями. Жінки мали ходити перед ним оголеними і вдома, і на природі. А він у цей час фотографував їх, невтомно поповнюючи величезну колекцію порнографічних світлин і листівок.

За свідченням Єви Браун, яка стала дружиною Гітлера за 40 хвилин до його та власної смерті, найбільше фюрер по-

Адольф Гітлер. Гелі. Мал. 1929 р.

В ПОЛОНІ У ГІТЛЕРА

Прозріння настало доволі швидко. За право з'являтися на людях у товаристві фюрера Гелі мала розплачуватися власним тілом і гнітючою неволею. Покоївки, котрі прибирали апартаменти сановної племінниці, перешіптувалися, що сексуальні ігри коханців «дуже дивні, якщо не сказати неймовірні». Обмежена у спілкуванні Гелі спромоглася лише на коротке зізнання

СМЕРТЬ ГЕЛІ РАУБАЛЬ

18 вересня 1931 року в будинку Гітлера за відсутності господаря пролунав ледве чутний постріл, на який ніхто не звернув уваги. Служниці стривожилися лише наступного дня. Та коли вибили двері, Гелі була вже мертвою. Куля пробила

ЗАГАДКА ГЕЛІ РАУБАЛЬ

Що ж відбулося між Гелі та Гітлером у п'ятницю перед його від'їздом? Не витримала сексуальних фантазій фюрера? Завагітнівши, пригадала, що мати Гітлера Клара народила сімох дітей, з яких четверо померло немовлятами, один виріс недоумкуватим, а ще один — цілковитим ідіо-

КОХАНКИ ГІТЛЕРА

95 років від дня народження нещасної племінниці Німеччини

Перше кохання прийшло до Гелі у 19 років. Її серце полонив тридцятирічний Еміль Моріс — близький друг дядечка Адольфа, який на той час уже став Гітлером і лідером партії. Попри це він один з небагатьох залишився з фюрером на «ти». Моріс очолював підрозділ гімнастики і спорту нацистської партії (майбутніх штурмовиків СА), був охоронцем і особистим водієм Гітлера.

Доньці партійного фотографа Генрієтті фон Ширах він запам'ятався романтичною блідістю, інтелігентною борідкою і щирими піснями про кохання, які Моріс виконував під гітару під час партійних пікніків з щедрими наїдками і купанням. А ще Генрієтта на все життя запам'ятала досконалих форм оголене тіло Гелі Раубаль, на яке сів відпочити табунець метеликів, — купатися і засмагати дівчата ходили подалі від чоловічих очей і не обтяжувалися зайвим одягом.

гелою дядечко говорив лагідно, а Моріса лаяв на чім світ стоїть. Зрештою молодята погодилися відкласти весілля на два роки, а до того — писати одне одному листи. Та вже за місяць Еміля Моріса було звільнено і позбавлено всіх партійних постів, а Гелі поселено у суміжній з спальнею дядечка Адольфа кімнаті, біля дверей якої з'явилася охорона.

воджувати Гітлера. Вона залишалася за столом у кав'ярні «Хек» навіть тоді, коли починалися ділові партійні розмови й усі інші пані мали неодмінно йти геть.

Та й він не відпускав її саму навіть у магазини. Шкільна подруга Гелі була шокована, побачивши Гітлера, котрий покірно чекав, доки Гелі вибере собі капелюшка. Коли він не мав змоги бути поруч, дівчину супроводжували старі партійці Аман і Гофман — і лише удвох.

Чи не кожен тогочасний запис у щоденнику Геббельса містить нагадування про пані Раубаль: «Обідали з Гітлером у нього, Гелі, Гес із дружиною. Дуже затишно. Шеф, наче батько сімейства...»

любляв фотографувати крупним планом її сідниці, виправдовуючись, що саме такий кут зйомки не дозволить впізнати Єву, якщо знімки «потраплять до чужих рук».

Гітлер як у воду дивився. Його колекція після падіння Вермахта справді потрапила до чужих рук. У сейфах партії були знайдені й малюнки оголеної Ангели Раубаль, датовані 1929 роком з автографом автора. Їхня автентичність сумніву не викликала: малювала та сама рука, що пізніше увічнила оголену Єву Браун.

крізь сльози: «Мій дядько — просто чудовисько. Ви не повірите, якщо я розповім, що він примушує мене робити».

Впродовж двох років Гелі змушена була терпіти садомазохістські збочення Гітлера без жодного шансу вирватися з неволі. Найбільше, що вона могла зробити, так це зраджувати дядечка з охоронцями, котрі вартували біля її спальні. Та зрештою не витримала.

легені й застрягла в стегні, не зачепивши серце. Тож умирала Гелі довго і у страшенних муках. Поховали її без будь-яких посмертних експертиз. Слідство, яке, було, розпочали, швидко згорнули. Таємниця самогубства коханки Гітлера залишилася нерозгаданою.

том, і все через те, що батьки були настільки близькими родичами, що мали просити дозволу на шлюб у папи Римського? Чи може Гітлер довідався про її зради, і племінниці допомогли піти з життя? Це могла б з'ясувати ексгумація, проте ніхто сьогодні не знає, де могила Гелі Раубаль. Тож загадку її смерті навряд чи буде розгадано.

АБВГДЕЙКА

Цистит заявляє про себе різзю, яка посилюється наприкінці сечовипускання. Можливий також біль унизу живота. Але остаточний висновок можуть зробити лише лікарі після аналізу сечі — загального і за Нечипоренком.

Чайник знову радуватиме око білизною, якщо прокип'ятити в ньому шматочок лимону: світло-коричневий наліт, що утворився всередині, зникне. У такий нехитрий спосіб можна зробити приємність коханій дружині, не доклавши жодних зусиль.

Швидко заморожені фрукти й овочі краще опускати в окроп як є — замороженими.

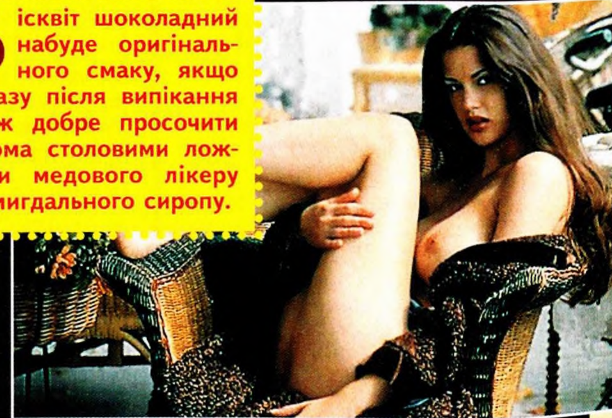
Щоб посилити насолоду від орального сексу, можна під час стимуляції пеніса (у той час, як його головка і вуздечка перебувають у роті, а рука стискає стрижень) ляснути по ньому долонею.

Юним господиням. Фарш розморозиться набагато швидше, якщо готуючи його до заморожування, упакувати у вигляді коржиків.

Якщо ви не знаєте, на чому смажити ті чи інші продукти, скористайтеся старовинним правилом: продукти тваринного походження (м'ясо, рибу, яйця) смажте на тваринному маслі, а овочеві страви — на рослинній олії.

Аїр, аралію, барвінок і лопатину (жовту водяну лілію) подрібнити, залити 250 г горілки і варити на малому вогні кілька хвилин. Якщо споживати цей напій по 8 крапель двічі на день, можна позбутися імпотенції — радять народні цілителі.

Бісквіт шоколадний набуде оригінального смаку, якщо одразу після випікання корж добре просочити трьома столовими ложками медового лікеру чи мигдального сиропу.

ВЕНЦИКЛОПЕДІЯ ЕРОТИКИ

Вознесенський Андрій (Нар. 1933 р.)

Російський поет, твори якого завжди відрізняються складною образною і ритмічною системою. Одна з наріжних тем його творчості — тема кохання, доля жінки в урбанізованому XX столітті. Автор знаменитих збірок «Антисвіти» (1964), «Ахіллесове серце» (1966), «Вітражних справ майстер» (1976), «Спокуса» (1978), «Ров» (1994) та багатьох інших.

ЗАВМЕРЛИ

Поклади на рамена долоні,
обійми,
лише губи дихнуть об мої,
лише море за спинами сонне.

Наші спини —
неначе дві мушлі,
що зімкнулися в ціле одне.
Будем слухати вічне й земне.
Так в тілах
прокидаються душі.

На вітрах світових клоунад
заслоняємо грішно плечима,
що народжується між ними
й пломенить,
наче свічечка, над.

Якщо справді,
душа в кожній кліточці,
ти кватирки свої прочини.
В мої пори влетять,
щоб зігрітися,
твої душі аж до весни!

Все таємне виходить назовні.
Так невже ми під каламуть
розімкнемо обіймів човен —
хоча мушлі й гудуть?

Та поки що —
крути, завірюхо,
натискай на шкарлупи спин!
Це єднає серця і руки.
Спим.

1965.

Переклав Сергій Чирков.

Воллюст

— любострасне почуття, яке супроводжує статевий акт.

Войнович Володимир (Нар. 1932 р.)

Російський письменник. Народився у Душанбе — столиці Таджикистану, жив у Запоріжжі, різних областях Росії та її столиці Москві; після виїзду за кордон — у Польщі, ФРН, США. Кілька книжок видав у СРСР — «Ми тут живемо» (1963), «Повісті» (1972), «Ступінь довіри» (1972), — де поступово набув слави дисидента. Широка популярність прийшла до В. Войновича після виїзду за кордон і публікації перших двох томів «Життя і незвичайних пригод солдата Івана Чонкіна» (1975 і 1979) — їдкої сатири на радянський устрій. Пізніше з'явилися збірка «Антирадянський Радянський Союз», роман «Москва 2042», багато інших творів.

Еротизм прози В. Войновича стриманий — як у всіх, хто тяжіє до сатири. Це підтверджує й уривок із знаменитого «Чонкіна».

ОСОБА НЕДОТОРКАНА

Діло було надвечір. Нюра, повернувшись із району, рознісши пошту і віддавшись Чонкіну двічі, прибирала в хаті, а він, щоб їй не заважати, вийшов із сокириком на вулицю і взявся правити паркан. Поправить стовпець, відійде з примруженим оком, подивиться і радіє сам до себе: ось, мовляв, який я майстер — за що не візьмуся, все в руках горить.

А Нюра, пораючись, гляне у віконце і теж задоволена. З тієї пори як з'явився Іван, господарство почало поступово налаштовуватися. І піч не димить, і двері зачиняються, і коса відбита й наточена...

Гарний мужик чи поганий, надовго чи ненадовго, а таки свій. І приємно не лише те, що він тобі по господарству допоможе, а потім спати з тобою ляже, приємна сама думка про те, що він є, приємно сказати подрузі при нагоді: «Мій учора дах перестилав, так вітром його прохопило, застудився трохи, довелося молоком гарячим відпоювати...»

Чонкін підрівняв останній кутовий стовпець, відступив із сокирою на два кроки. Добре наче, рівно. Увігнав у стовбець сокиру, дістав з кишені махорку, газетку, закурив і постукав у віконце:

— Чуєш, Нюрко, ти давай прибирайся швидше, зараз прийду — поваляємося.

— Чудний ти, хай тобі грець, — з ласкавою грубістю відгукнулася Нюра. — Скільки можна?

— Та скільки завгодно, — пояснив Чонкін. — Якби ти не сердилася, так я ладен і цілісіньку добу.

Нюра лише рукою махнула. Іван одійшов од вікна, замислився про своє майбутнє життя, а коли почув поряд чийсь голос, навіть злякався, здригнувся від несподіванки.

— Чуєш, армієць, чи не знайдеш запалити?

Він підвів очі й побачив поряд із собою Плечового. Плечовий повертався з риболовлі. В одній руці він тримав вудочку, в другій

Анонім. Ілюстрація початку XX ст.

Володарка

(«пані») — так називають повій, які спеціалізуються на вдоволенні садо-мазохістських нахилів клієнтів. За стандартами вона має бути одягненою в усе чорне — в лаковану шкіру, високі чоботи, напівмаску. Неодмінними знаряддями є також батіг або пугу, нашийник і повід. Володарки далеко не завжди самі є садистками. Їхнє завдання — зображаючи «звірину пристрасть», довести клієнта до оргазму через біль і моральні приниження.

Анджело Бронзіно (1503-1572). ВЕНЕРА, Амур і ревнощі.

— прутик із нанизаними на нього дрібними рибками. Рибок було з десяток. Чонкін знову дістав махорку з газеткою і, простягнувши Плечовому, запитав:

— Ну, як, рибка ловиться?

Плечовий прилаштував вудочку до паркана, затиснув прут з рибкою під пахвою і, згортаючи самокрутку, сказав неохоче:

— Яка там нині ловитьба! Це нещастя одне, а не риба. Кішці віддам, нехай жере... А ти що ж, з Нюркою живеш? — змінив він ні сіло ні впало розмову.

— Ага, з Нюркою, — погодився Іван.

— І після служби думаєш з нею залишитися? — допитувався Плечовий.

— Ще не вирішив, — замислено сказав Іван, не знаючи, чи варто довіряти свої сумніви малознайомій людині. — Взагалі, звичайно, Нюрка — баба справна і видна з себе, але і я ще теж молодий, роздивитися треба спочатку що й до чого, а потім вже й оформлятися по закону стосовно сімейного життя.

— А чого тобі роздивлятися? — сказав Плечовий. — Одружуйся, та й годі. Адже у Нюрки і своя хата, і своя корова. Де ти ще таке знайдеш?

— Взагалі-то правильно...

— От я тобі й раджу — одружуйся. Нюрка — баба дуже гарна, так, тобі про неї ніхто поганого не скаже. Вона ото скільки жила одна, ніколи ні з ким не плуталася, і мужика у неї ніколи ніякого не було. Лише з Борькою одним і жила, так.

— З яким Борькою? — нашорошився Іван.

— З яким Борькою? А з кабаном своїм, — охоче пояснив Плечовий.

Чонкін від несподіванки захлинувся димом, закашлявся, кинув цигарку на землю і розчавив її підбором.

— Облиш жарти, — сказав він сердито. — Якого ще такого кабана придумав?

Плечовий подивився на нього голубими очима.

— А що я таке сказав? Тут нічого особливого й нема. Бідомо, жінка самітня, а вона теж потребує, так. І сам подумай — йому ж навечір сто років, а вона його різати не хоче, а чому? Та як же його заріжеш, коли, бувало, вона його у постіль, а він до неї... Вкриються ковдрою і лежать, наче чоловік і дружина. А так кого хочеш у селі запитай, і тобі кожен скаже: кращої за Нюрку нікого не знайти.

Задоволений враженням, яке він зумів справити, Плечовий узяв вудочку, і не поспішаючи пішов далі, попихкуючи цигаркою, а Чонкін довго ще стояв з відваленою щелепою, проводжаючи Плечового розгубленим поглядом і не знаючи, як поставитися до щойно почутої новини.

Переклад з російської.

Волібрі

— центральноавтралійське плем'я, чоловіки якого вітають один одного при зустрічі стисканням власного прутня. Це, як нескладно помітити, дещо відрізняється від традиційного європейського привітання.

Волконська Марія Миколаївна (1805-1863)

Княгиня, дочка генерала М.М. Раєвського. Красуня, якій присвячував вірші Олександр Пушкін. Явила світові приклад подружньої вірності й самовіддаості заради коханого чоловіка — С.Г. Волконського. Коли того після повстання декабристів на Сенатській площі у грудні 1925 року цар заслав до

холодного Сибіру, Марія Миколаївна прийняла рішення слідувати за ним. Незважаючи на те, що цей вчинок загрожував їй позбавленням усіх дворянських прав, а також віднімав можливість бачитися з дітьми.

Володимир Великий (?-1015)

Один з найвидатніших князів Київської Руси. Молодший син Святослава. З 969 року обіймав новгородський престол, з 980-го — київський. Підкорив в'ятичів, родимичів і ятв'ягів, ходив війною не печенігів, Візантію, Волзьку Болгарію та Польщу. Збудував захисні рубежі на заході країни. У 988-989 роках увів християнство на всій території держави. За Володимира почався розквіт Київської Руси, змінився її міжнародний авторитет.

Був канонізований руською православною церквою.

Князь Володимир зажив слави і як ненаситний коханець — його навіть порівнювали з біблійним царем Соломоном. Ось що розповідається в «Житії князя Володимира», яке було видане 1670 р. у Києво-Печерській лаврі.

Маючи теди Владимир покой од всіх сторон, неповстягливостью невіст бив вельми опанований. Мів шесть жон. Первая — Розгнідь, з которою синов чтири — Ізяслава, Мстислава, Ярослава, Всеволода — і дві дочки мів. Вторая — грекиня, жона брата Ярополка, з которою мів Святополка, который по том братов своїх Гліба і Бориса позабивав. Третяя — чехиня, з которою мів Вишеслава. Четвертая — чехиня также, з которою мів Святослава і Мстислава. П'ятая — болгариня, з которою мів Бориса і Гліба. Шостая по том била грекиня, для которої крестився; з которою мів дочку Марію, тая оддана била за первого Казиміра, короля польського; тая родила Болеслава Смілого, котрий убив Станіслава, біскупа краковського. Мів теж і подложниць п'ятсот, 300 — у Вишгороді, а 200 — в сельці на Берестовом. Єднак же не досить йому тих било, але єще і панни, которії ся йому подобали, і од мужов жони брав. Альбовім бив вельми несит блудом, як і Соломон. А тоє чинив Владимир, гди єще в темності болвохвальства зоставав. А по том, гди бив небесним світом просвіщен і познав правду, а християнином зостав, од того часу уже таких спросностей і сам не чинив, і другим того заказував і боронив.

СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ

Читайте щономера: інтимне життя киян Сергія та Лариси у документах, діалогах та експертизах

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

...Нарешті всі запрошені зібралися, й Лариса запросила гостей до столу. Розсідалися парами: чоловіки галантно підсували панянкам стільці, не без церемоній вмощувалися поруч.

У повітрі розливався запах принесених квітів, та його швидко поглинув горілчаний дух і солодкий аромат дорогих вин, остаточно витіснили з кімнати розтривожені салати.

Пили, звичайно, за іменинницю, її жіночі принади, бажали «простого жіночого щастя» і солодких ночей...

В очах з'явився хмільний блиск, жарти ставали дедалі ризикованішими. Першою не витримала Лариса:

— Хто пропустить бодай один тост, мусить виконати бажання іменинниці.

Єством відчувши, які саме бажання переповнюють Ларису, чоловіки наввипередки почали відчувати відразу до горілки.

Лариса поволеньки підвелася з-за столу.

— Оскільки їх багато, а ти одна, — загомоніли жінки, — ми готові перебрати частину твоїх бажань на себе!..

12 липня 2001 року.

КОМЕНТАР ПСИХОЛОГА

Дозволю собі втрутитися. Наша оповідь втрачає логічну послідовність. Груповий секс, у який переріс день Ларисиного народження, — це певний етап, вершина, до якої треба дорости. Навіть такому сексуально розкріпаченому подружжю, як наше. Та й у житті цим подіям передував приїзд у Київ молодого подружжя з Санкт-Петербургу. Тож рекомендую спочатку переповісти Сергієвого листа, а вже потім завершити звіт про день народження.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Сам того не відаю, чи вірно роблю, розповідаючи про все. Та мені хочеться хоча б у такий спосіб віддячити вам за ту фотографію, яка зіграла роль наочного посібника для створення для моєї прекрасної дружиноньки невтомного механічного коханця — секс-тренажера. Плекаю надію, що моя життєва історія знадобиться колись при створенні нових публікацій для мого улюбленого журналу.

Хочу дещо деталізувати свою телефонну розповідь про гостини у нас Ларисиної племінниці з чоловіком.

Світлані ось-ось мало виповнитися 18 років, а Володі вже 19. Вони придбали квартиру в одному з нових районів Києва, але поки що мешкають у Пітері.

Відзначивши зустріч у апартаментах молодого подружжя, наступного вечора ми домовилися посидіти у нас.

Пообідали. У голові — легкий туманець від вина. Гарний настрій, приємна бесіда ні про що. Світлана запропонувала гру в карти на роздягання. Ми одноголосно підтримали. Від якої деталі одягу звільнятися, мали вирішувати переможці кожної партії. Світлана, виявившись неабиякою вигадницею, запропонувала залишити на гравцях рівну кількість деталей одягу. Зрештою жінки вбралися у халати й купальники з двох частин, а чоловіки — у футболки, плавки і шорти.

Завершивши приготування, всілися за журнальний столик. Моєю напарницею стала Світлана. Ларисі, відповідно, випало грати з Володею.

Вже після перших партій ми зі Світланою залишилися в самих плавках. Але мені здалося, що моя напарниця грає не в ті ворота. Я сказав їй про це, попросивши бути серйознішою. Вона весело засміялась, і вже після наступної партії моя дружина залишилася без халата, Володька — без шортів.

Наступна гра знову стала нашою. І Світлана, не замислюючись, присудила невдахам звільнитися від однакових деталей одягу і неодмінно — допомагаючи одне одному. Першим звеліла розпочати чоловікові.

Лариса глянула у мій бік і, не зустрівши заперечень, підвелась і підійшла до Володі, котрий сидів на дивані. Але той, позираючи то на мене, то на Світлану, ніяк не міг зважитися. Зрештою, Ларисі набридла хлопчача нерішучість:

— Якщо нам таке випало, ми маємо виконати присуд. А вони нехай заздрять, — сказала вона і, взявши Володчині руки, поклала собі на стегна.

Ще раз позирнувши у наш бік, Володька швидко стягнув з моєї дружини плавки аж до підлоги, де вони й залишилися.

— А тепер, тітонько Ларисо, ваша черга, — промовило пустотливе дівча.

Володимир поволі підвівся. Лариса стала перед ним на коліна.

— Не бійся, хлопче, з цим завданням я впораюся краще за тебе.

І почала поволеньки зсувати плавки, жадібно вдив-

ляючись в те, що поступово відкривалося її очам: кущик смоляного волосся, червона головка і, нарешті, й увесь здиблений член, що притиснувся до живота — з остраху чи від напруги.

З півхвилини Лариса милувалася Володчиним господарством, а потім, попестивши яйця, вдоволено відзначила:

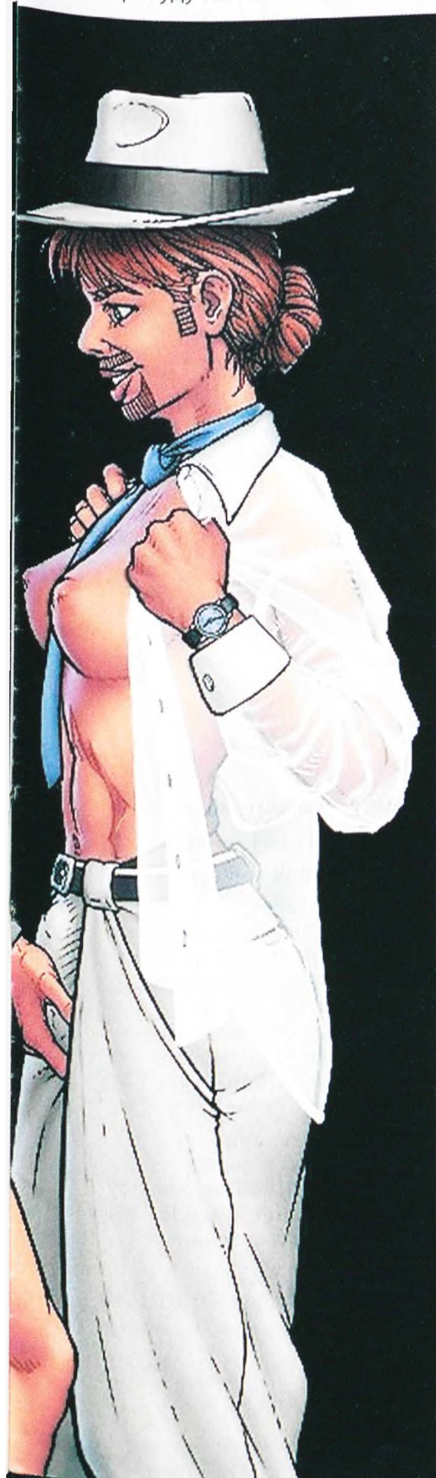
— Він у тебе, наче у жеребчика.

Так воно й було: Володчин член мав сантиметрів 15-16 у довжину і до 4 см у діаметрі.

Світлана хитро посміхнулась:

— Ви, тітонько Ларисо, мабуть були б не проти проїхатися на цьому жеребчикові?

— Звичайно. Але такого присуду нам поки що не було.

— Як улюбленій тітці, я дозволяю вам зробити це без подальшої гри, — з готовністю відгукнулася племінниця. — А ми з дядьком Сергієм вас у цьому підтримаємо. Якщо, звичайно, ви не заперечуєте.

Ми мовчки перезирнулися. В жодних очах не було й тіні заперечення.

За якусь мить я, сидячи на дивані, не поспішаючи, зсував Світланині плавочки, а вона, відкинувши голову, поволі розгойдувалася на своїх довгих струнких ніжках: ліворуч — праворуч, вперед — назад...

На Світланчиному лобку не було жодної волосинки, і коли вона трохи розсунула ніжки, сяйнули звабливі набряклі рожеві губки, змащені жаданням любові. Вони здавалися такими маленькими порівняно з губками моєї любої тещі й такими крихітними поряд з губками моєї дружини Лариси.

Настала черга Світлані звільняти мене від плавок. І, треба відзначити, впоралася вона з цим незгірш за тітоньку.

Коли мої плавки опинилися на підлозі, Світлана на якусь мить заклякла, а потім почала позирати то у Володчин бік, то у мій. Вона порівнювала побачене, вкладаючи обидва члени з усією їхньою арифметикою у свою допитливу голівку.

На відміну від Володчиного, мій красень лише наполовину був готовий до бою. Захопивши його посередині своєю ручкою, Світлана повернула голову в бік моєї дружини:

— Та це ж хобот. Навіть цілісінький слон! І пощастило ж вам, тітонько. — А потім додала — Знаєте, я б також була не проти того, щоб осідлати цього слона. Хоча маю певні сумніви щодо його пружності.

— Аби не було сумнівів, ти, Світланонько, поцілуй його.

Вдруге її просити не довелося. Хоча, зізнаюся, такої поступливої щедрості я від Лариси не сподівався. Поцілувавши кілька разів головку мого прутня, Світлана перейшла до спроб заковтнути його до кореня. Це їй, з певними застереженнями, вдалося зробити. Уникну спокуси черговий раз прорекламувати свої параметри. Ти, шановний «Лелю», маєш їх пам'ятати.

Світлана з таким натхненням смоктала мого вже цілком готового до бою списа, що мені не залишалося іншого, як заплющити очі й віддатися насолоді. Час наче зупинився. Отямився від того, що плямкання і чмокання стало гучнішим. Відкрив очі й побачив, що стараються одне над одним Лариса з Володимиром, які розташувалися на сусідньому дивані в позі «69».

Нарешті мій прутень здався на милість старанням Світлани, випорснувши порцію нектару в її спраглий ротик. Проковтнувши сперму, вона кілька разів поцілувала мого друзяку й підвела очі:

— А тепер те саме спробуй здобути з мого лона.

Вона перекинула ногу через мене, взяла в руки прутня і розсунула ним свої спраглі губи. Сідала вона поволі, прислухаючись до відчуттів. Та варто було моїй головці розпочати занурення, загортаючи всередину її статеві губи, як вона скрикнула і випустивши члена, обома руками обіперлася об мої груди. Потім зі стогоном знову почала осідати на стрижень. Подолавши ще якісь сантиметри, вона знову заволала, завмерши на підкореній у солодких муках вершині. Я відчув, що моя головка вже знайшла собі жаданий прихисток. І тут до мене долинув Володчин голос:

— Ти дивись: вищить, а нанизується!

Світлана з удаваною образою відказала:

— Чим насміхатися, краще скажіть, скільки сантиметрів хобота ще залишилося назовні.

— А ти, дружинонько, сама помацай. — З погано прихованою заздрістю порадив Володимир. — На Сергіїв хобот нанизуватися — це не те саме, що на моєму гоцати.

І, змінивши позицію, продовжив порати мою дружину.

— Все одно осідлаю! — завершила дискусію Світлана і за якийсь час подолала половину омріяного шляху. Трохи перепочивши, вона вигукнула:

— Чому бути — того не обминути! Проковтни його, моя курочко! — і всією вагою тіла опустилася на здиблений кілок. З її вуст вирвалася лайка, яка перейшла у солодкий стогін.

Секунд десять посидівши на вершині, вона почала справжні верхогони, дедалі пришвидшуючи рухи. Піт котився ручаями, вона вибивалась із сил. Тоді я перевернув Світланку на живіт і переклав труди з видобування насолоди на себе.

— Давай, давай, шморгай мене! — волала вона. — Я хочу знепритомніти від насолоди!

Моя калитка ляпала об її сідничку, доки я заганяв палю. Потім вона перевернулася на спину, і я подвоїв старання. Потім було ще щось, та Світлана ніяк не могла насититися, вимагаючи крізь стогони не зупинятися...

Нарешті вона затремтіла всим тілом і міцно притиснулася до мене. Тут і я підспів, розрядившись у лоно, яке ще здригалося від судом.

Відпочиваючи, ми знову почули голос Володі:

— Упродовж вашого марафону ми з Ларисою встигли б пройти ще одну загінку!

Світлана вивільнилась і припала до мого прутня тривалим поцілунком:

— І скільки ж він не здавався моїй курочці?

Моя дружина, позирнувши на годинника, мовила:

— Це, звісно, не рекорд. Але 47 хвилин нам таки довелося спостерігати ваше притирання...

Сергій Німенко,
травень 2001 року.

Продовження у наступному номері.

На прохання героїв публікації всі імена змінено. Початок реальної сексульної історії київського подружжя читайте у «Лелі» № 5, 6 за 2002 р. та № 1, 2 за 2003 р.

ЕРОТЕКА

1 ЗНАЙДИ ТРИ ВІДМІННОСТІ

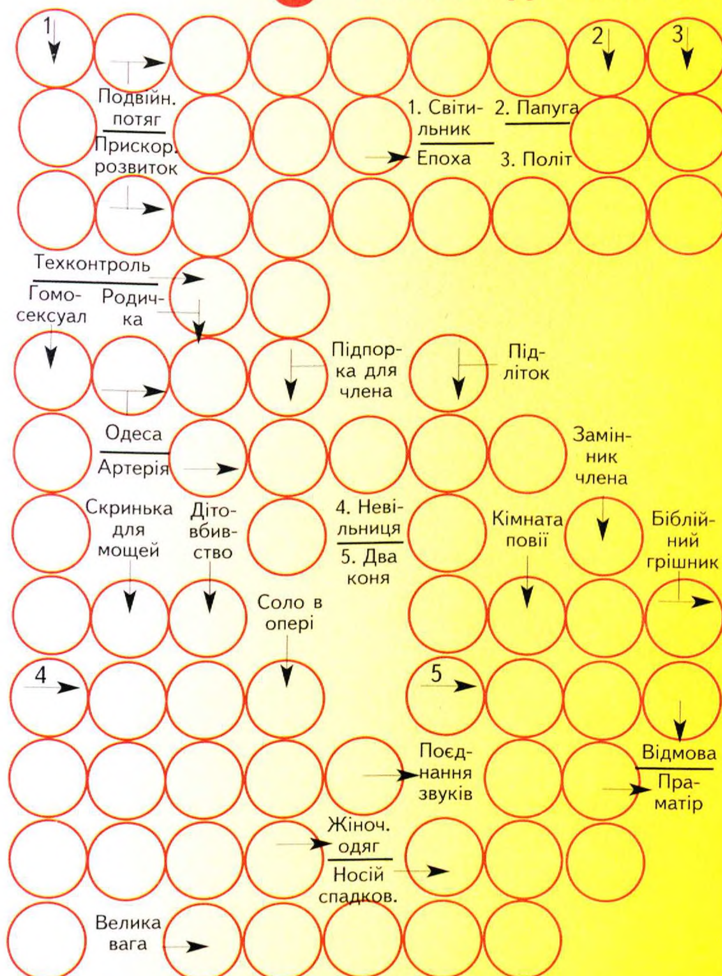
2 ВПЕРТА КОХАНКА

Помітивши, що його кохана зловживає кавою, Микола примудрився з чергової банки видалити 97% кофеїну. І наразився на чергову сварку: Марія заявила, що своє все одно візьме — не якістю, так кількістю.

Скільки філіжанок кави має випити надзвичайно вперта коханка, щоб одержати порцію кофеїну, яка міститься в одній філіжанці?

3 СКАНВОРД «БЕАТРІЧЕ»

4 ПЕРЕВІР СЕБЕ!

До яких лише хитрощів вдаються жінки, аби відмовити набридливому коханцеві у плотських радощах? Цього разу, ні сіло — ні впало, Марія зажадала, щоб Микола за півхвилини підрахував, скільки існує цілих додаткових двозначних чисел. А не впорається з завданням — не те що в її тіло, навіть у квартиру ввійти не дозволить. Цікаво, а скільки часу простояли б під дверима своїх коханок читачі «Леля»?

5 ЗАГАДКИ

Коло носа завилося, в штанях простяглося.

Мохнате з мохнатим зтуляється, а голе в середину ховається.

Шерсть з шерстю зтуляється, грішне тіло ховається.

Нумо лягати спати, мохнате з мохнатим зтуляти.

6 РЕБУСИ

ОС / С   В / ОДА

Л Е Е Е Е Е

ВІДПОВІДІ НА ЕРОТЕКУ ЛЕЛІ
(стор. 3, 22)

Лельворд номера
По горизонталі: ліжко, баран, драйв. По вертикалі: лібідо, журнал, обнова.

2. Тридцять три.

3. Сканворд «Беатріче»
По горизонталі: бісексуал, ера, ре, акселерат, тк, порт, аорта, онан, раба, коні, акорд, ма, сарі, ген, тягар.
По вертикалі: бра, педераст, рака, сестра, аборт, еректор, арія, отрок, номер, ара, банан, лет, ні.

4. Дев'яносто.

5. Огудина. Очі (всі наступні)

6. Насос. Підвода. Поле.

ГОРОСКОП НОМЕР[А]

РАК
22.06–22.07

Ваша стихія — вода.
Планета-покровитель —
Місяць.
Кредо — віщувати і виховувати.
Протилежний знак — Козеріг.
Символ — рак, краб.
Талісман — конюшина.
Камінь — смарагд, рубін.
Метал — срібло.
Квіти — жасмин, жимолость, водяні ліле[ї].
Щасливі дні — понеділок, четвер.
Щасливі числа — 2, 5 і всі, до діляться на 2.
Нещасливі дні — вівторок, субота.
Кольори, які позитивно впливають на вас, — сріблястий, білий, світло-голубий.

ЩАСТЯ НОМЕР[А]

ЛИПЕНЬ

КОЗЕРІГ
Вдалі дні — 2, 8, 16, 25
Невдалі дні — 11, 20.

ВОДОЛІЙ
Вдалі дні — 7, 9, 22, 29
Невдалі дні — 2, 8.

РИБИ
Вдалі дні — 1, 4, 12, 30
Невдалі дні — 14, 25.

ОВЕН
Вдалі дні — 3, 7, 16, 28
Невдалі дні — 11, 15.

ТЕЛЕЦЬ
Вдалі дні — 2, 4, 19, 26
Невдалі дні — 10, 21.

БЛИЗНЮКИ
Вдалі дні — 3, 5, 16, 24
Невдалі дні — 4, 19.

РАК
Вдалі дні — 1, 6, 18, 22
Невдалі дні — 14, 29.

ЛЕВ
Вдалі дні — 2, 5, 17, 28
Невдалі дні — 11, 15.

ДІВА
Вдалі дні — 3, 9, 17, 27
Невдалі дні — 10, 15.

ТЕРЕЗИ
Вдалі дні — 2, 6, 9, 22.
Невдалі дні — 16, 18.

СКОРПІОН
Вдалі дні — 7, 8, 19, 24
Невдалі дні — 1, 5.

СТРІЛЕЦЬ
Вдалі дні — 2, 7, 11, 28
Невдалі дні — 15, 24.

03466-45

Vanessa Gleason

«ЛЕЛЬ» ПОДАРУЄ ВАМ НЕЗАБУТНЄ СПІЛКУВАННЯ !

Індекс 74283 у Каталозі періодичних видань України

ЧИТАЙТЕ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ 2003 РОКУ:

♥ **СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ**
Хроніка інтимного життя сучасної київської сім'ї

♥ **ЕРОТИЧНІ ВЕРШИНИ**
Світові еротичні шедеври літератури та мистецтва

♥ **СЕКСУАЛЬНА ГЕОГРАФІЯ**
Сороміцькі ігри народів світу

♥ **ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ**
Цікаві історії з усіх континентів

♥ **СЕКСУАЛЬНА АБЕТКА**
Невідоме про відоме

ЯК ЗАВЖДИ, НЕВТОМНО ПРАЦЮВАТИМУТЬ

«Пеніs-клуб», «АКТовий зал», «Цицерія», «Еротична кухня», «АБВГДЕЙКА», «Сексодром», «Куточок мільйонера», «Енциклопедія еротики», «Перехрестя» оголошень

НЕ КІНЧАТИМУТЬСЯ

еротичні кросворди, анекдоти, історії «Першої шлюбної ночі»!